Europski parlament
2024-2029

Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja

2025/2184(INI)

26.2.2026

NACRT IZVJEŠĆA

o provedbi Preporuke Vijeća od 30. listopada 2020. o lakšem prelasku u svijet rada – jačanje Garancije za mlade te o zamjeni Preporuke Vijeća od 22. travnja 2013. o uspostavi Garancije za mlade
(2025/2184(INI))

Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja

Izvjestitelj: Hristo Petrov

PR_INI_ImplReport

SADRŽAJ

Stranica

OBRAZLOŽENJE – SAŽETI PREGLED ČINJENICA I REZULTATA ISTRAŽIVANJA ...3

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA 6

PRILOG: PRIJAVA PRIMLJENIH INFORMACIJA 11

OBRAZLOŽENJE – SAŽETI PREGLED ČINJENICA I REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Ovo izvješće o provedbi ima jasnu ambiciju: aktivnu potporu zapošljavanju mladih učiniti političkim prioritetom u središtu programa EU-a i nacionalnih politika. Garancija za mlade predstavlja snažnu političku obvezu, obećanje da će se svakoj osobi mlađoj od 30 godina ponuditi kvalitetno radno mjesto, nastavak obrazovanja, naukovanje ili pripravništvo u roku od četiri mjeseca nakon gubitka radnog mjesta ili prestanka obrazovanja. Ta obveza, koja je preuzeta 2013. i obnovljena 2020., temelj je vjerodostojnosti Europske unije prema mladima.

Rezultati su opipljivi. Iako se te brojke ne mogu pripisati isključivo provedbi Garancije za mlade, nezaposlenost mladih u EU-u smanjila se za gotovo deset postotnih bodova u jednom desetljeću. Više od 60 milijuna mladih iskoristilo je programe Garancije za mlade, a jačanje tog instrumenta dovelo je do institucionalnih reformi u državama članicama. Privlačnost te politike proteže se i izvan naših granica, a programi Garancije za mlade već se razvijaju u susjednim zemljama, posebno na zapadnom Balkanu. Međutim, ta postignuća ne bi trebala zasjeniti činjenicu da je nezaposlenost mladih i dalje gotovo tri puta veća od nezaposlenosti stanovništva u cjelini, a silazni trend stagnirao je tijekom posljednje tri godine. Za neke je situacija i dalje hitna.

Broj mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih i dalje je alarmantan u određenim državama članicama. Ta pojava teže pogađa žene, Rome, mlade osobe s invaliditetom i druge ranjive skupine. Ona ističe neprimjerenost univerzalnog pristupa i naglašava potrebu za ciljanom, teritorijalnom i uključivom provedbom Garancije za mlade. Zapošljavanje tih mladih nije samo socijalni imperativ, već i strateški odgovor na nedostatak radne snage i vještina koji koči naša gospodarstva.

Kako bi se poduzele učinkovite mjere, potrebno je precizno razumjeti ciljne skupine. Velika je prepreka nedostatak detaljnih podataka o profilima mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih. Detaljno mapiranje podskupina mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih i njihovih značajki ključno je za razvoj odgovarajućih odgovora. Mladi na koje se to odnosi moraju biti uključeni u osmišljavanje mjera koje su im namijenjene. Nijedna politika uključivanja ne može uspjeti bez aktivnog sudjelovanja njezinih korisnika.

U evaluaciji provedbe pojačane Garancije za mlade ističe se neosporna politička ambicija i snažna nacionalna odgovornost, ali i ograničenja na koja se naišlo u njezinoj operacionalizaciji. Ne postoji jedinstveni model, već više modela koji odražavaju institucionalne tradicije i stvarno stanje na tržištu rada država članica. Neke su uključile Garanciju za mlade u svoje postojeće sustave, dok su druge osmislile posebne modele. Neke su centralizirale upravljanje na nacionalnoj razini, dok su ga druge prenijele na lokalnu razinu. Neke se zalažu za pristup „zapošljavanje na prvom mjestu”, dok su druge usmjerene na osposobljavanje.

Ta je raznolikost vrijedna prednost. Međutim, njome se ne mogu opravdati prekomjerni nedostaci u provedbi Garancije za mlade. Pokazatelji izravnog praćenja na razini EU-a pokazuju kontrastnu stvarnost. Previše mladih ne dobije ponudu u roku od četiri mjeseca, a premalo njih pronalazi održivi rad. S druge strane, pokazatelji praćenja imaju ozbiljne nedostatke u pogledu količine i kvalitete prikupljenih podataka. Administrativna ili pravna

nemogućnost određenih službi da razmjenjuju informacije i prate napredak strukturna je prepreka koja se mora prevladati. Poboljšanje sustava praćenja i evaluacije u državama članicama mora postati politički prioritet.

Još više zabrinjava činjenica da većina mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih, posebno oni koji su najudaljeniji od tržišta rada, i dalje nije obuhvaćena programima Garancije za mlade. Mladi koji nisu aktivni, žive u ruralnim ili marginaliziranim područjima i nisu registrirani u javnim službama za zapošljavanje ne nalaze se na radaru institucija. Tijelima odgovornima za provedbu često nedostaju ljudski i financijski resursi za dopiranje do tih skupina. Kao rezultat toga, najmanje potpore primaju upravo oni kojima je ona najpotrebnija. Ta je situacija politički neprihvatljiva. Postoji hitna potreba za jačanjem administrativnih i ljudskih resursa specijaliziranih za potporu zapošljavanju mladih u skladu s izazovima s kojima se treba suočiti.

Razina osviještenosti općenito je niska. U nekoliko država članica Garancija za mlade ugrađena je u šire programe koji su općenito usmjereni na mlade ili zapošljavanje cijelog stanovništva, do mjere u kojoj prestaje biti vidljiva. Neki korisnici nisu ni svjesni da sudjeluju u programu Garancije za mlade. Međutim, politika koja nije ni utvrđena ni shvaćena gubi svoju učinkovitost i legitimnost.

Prevencija mora postati središnji stup. Garancija za mlade ne može funkcionirati kao izolirana politika koja djeluje samo na kraju lanca. Borba protiv napuštanja školovanja, potpora učenicima koji se suočavaju s poteškoćama i pružanje potpore nakon zapošljavanja ključni su kako bi se spriječilo da mladi ponovno postanu dijelom skupine NEET. Za održivu uključenost potreban je kontinuiran, integriran i dosljedan pristup.

Pripremna faza jednako je važna. Mnoge ranjive mlade osobe nisu odmah spremne za ulazak na tržište rada. Potrebno im je individualizirano usmjeravanje, psihosocijalna potpora i osposobljavanje u području osnovnih vještina. Tom se potporom moraju ukloniti temeljni uzroci socijalne isključenosti prije ponovne integracije tih pripadnika skupine NEET. Aktivno uključivanje najmarginaliziranijih mladih mora postati glavni prioritet pojačane Garancije za mlade.

U tom je kontekstu vrednovanje vještina stečenih u informalnom ili neformalnom okruženju strateška poluga. Mnogi mladi imaju vještine razvijene u okruženju svoje obitelji, zajednice ili društva, ali one nisu službeno priznate. Priznavanjem tih vještina mogu se ukloniti prepreke zapošljavanju i promicati lokalni talenti.

Priprema se odnosi i na institucije. Javne službe za zapošljavanje i partnerske organizacije često nemaju kvalificirano osoblje za rješavanje najsloženijih situacija. To nas dovodi do proširenja Garancije za mlade na osobe u dobi od 25 do 29 godina, što je politički relevantno jer je prelazak u svijet rada dulji i nestabilniji. Međutim, bez dodatnih resursa to proširenje umanjuje napore i ne pruža odgovarajuću potporu toj novoj dobnoj skupini. Za istinski individualizirani pristup potrebno je povećanje resursa. U suprotnom će standardizirana generalizacija usluga u konačnici imati veće troškove zbog svoje ograničene djelotvornosti u smanjenju nejednakosti i dugoročnoj integraciji pripadnika skupine NEET.

Potrebno je pažljivo razmotriti ponovno uravnoteženje predloženih ponuda. Iako je prioritet koji se daje zapošljavanju razumljiv s obzirom na financijsku hitnost s kojom se suočavaju mladi, subvencionirana radna mjesta ne jamče uvijek dugoročnu integraciju. Čest povratak u

nesigurnost jasan je dokaz. Odabirom najprikladnije ponude za svaki pojedinačni profil ili kombinacije obrazovanja, naukovanja, stažiranja i zapošljavanja mogli bi se ostvariti pouzdaniji i održiviji rezultati.

Mogućnosti volontiranja zaslužuju biti uključene kao nova kategorija programa Garancija za mlade. Za neke mlade volontiranje može pružiti fleksibilan okvir za razvoj vještina, ponovnu izgradnju društvenih veza i pripremu za zapošljavanje. Međutim, te nove mogućnosti moraju biti popraćene dodatnim financiranjem kako se ne bi ugrozili postojeći programi.

Pitanje kvalitete ponuda i dalje je od ključne važnosti. Usklađivanje pojačane Garancije za mlade s europskim okvirima za kvalitetu i europskim stupom socijalnih prava nije bilo dovoljno da bi se ostvarile stvarne promjene za korisnike. Otvorena metoda koordinacije na razini EU-a mogla bi omogućiti strukturiranu razmjenu dobrih praksi, kao i usklađivanje kriterija za evaluaciju i strože praćenje kvalitete zapošljavanja.

Uspjeh Garancije za mlade ovisi i o snažnim partnerstvima između ministarstava, javnih službi za zapošljavanje, obrazovnih službi, pružatelja osposobljavanja, socijalnih partnera, nacionalnih vijeća mladih, nevladinih organizacija i lokalnih vlasti. Suradnički pristup omogućuje stvaranje integrirane mreže potpore i pomaže u ponovnoj izgradnji povjerenja među mladima koji su najudaljeniji od tržišta rada.

Potrebno je ojačati i sinergije s Europskim jamstvom za djecu kako bi se osigurao kontinuitet potpore za dobnu skupinu od 15 do 18 godina i spriječilo učvršćivanje ranjivosti. Sveobuhvatnijim pristupom zajedno s drugim strategijama EU-a za uključivanje, kao što su Strateški okvir EU-a za Rome ili strategije EU-a za Uniju ravnopravnosti, ojačalo bi se djelovanje u korist mladih bez obzira na njihovu situaciju.

Političke ambicije ne mogu se ostvariti bez odgovarajućih financijskih sredstava. Izravna veza s fondom ESF+ i namjenska sredstva u iznosu od 12,5 % u višegodišnjem financijskom okviru za razdoblje 2021. – 2027. omogućili su znatan napredak. Međutim, poteškoće u apsorpciji sredstava u nekim državama članicama i uklanjanje namjenskih sredstava u predloženom višegodišnjem financijskom okviru za razdoblje 2028. – 2034. predstavljaju stvaran rizik za održivost i učinkovitost financiranja Garancije za mlade.

S obzirom na još uvijek neujednačene rezultate provedbe i trajne razlike među državama članicama, potreban je politički poticaj za potporu ulasku mladih na tržište rada. Ako stopa nezaposlenosti mladih i stopa pripadnika skupine NEET premaše prosjek EU-a, Komisija mora donijeti obvezujuće odluke. Cilj nije kazniti predmetne države članice, već zahtijevati jasne planove poboljšanja za jačanje administrativnih kapaciteta, poboljšanje pokrivenosti ciljnih skupina, posebno onih do kojih je najteže doprijeti, razvoj ambicioznih strategija za podizanje razine osviještenosti, poboljšanje kvalitete ponuda i uspostavu pouzdanih sustava za prikupljanje podataka. Krajnji je cilj poboljšati uzlaznu socijalnu konvergenciju u Europskoj uniji i pronaći praktična rješenja za naše mlade.

Garancija za mlade mora postati ono čemu teži: vjerodostojno obećanje uključenosti, autonomije i dostojanstva za sve mlade.

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o provedbi Preporuke Vijeća od 30. listopada 2020. o lakšem prelasku u svijet rada – jačanje Garancije za mlade te o zamjeni Preporuke Vijeća od 22. travnja 2013. o uspostavi Garancije za mlade
(2025/2184(INI))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća od 30. listopada 2020. o lakšem prelasku u svijet rada – jačanje Garancije za mlade te o zamjeni Preporuke Vijeća od 22. travnja 2013. o uspostavi Garancije za mlade[1],

– uzimajući u obzir članak 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) te članke 145., 147., 149., 165., 288. i 292. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,

– uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima, a posebno njezine članke 14., 15., 21. i 31.,

– uzimajući u obzir europski stup socijalnih prava koji su Europsko vijeće, Parlament i Komisija proglasili i potpisali 17. studenog 2017., a posebno njegova načela 1., 3. i 4.,

– uzimajući u obzir preporuku Vijeća od 22. travnja 2013. o uspostavi programa Jamstvo za mlade[2],

– uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 7. listopada 2020. naslovljenu „Unija jednakosti: strateški okvir EU-a za jednakost, uključivanje i sudjelovanje Roma” (COM(2020)0620),

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća (EU) 2021/1004 od 14. lipnja 2021. o uspostavi europskog jamstva za djecu[3],

– uzimajući u obzir okvir europskog semestra i preporuke za pojedine zemlje,

– uzimajući u obzir okvir Odbora za zapošljavanje (EMCO) za praćenje i izvješćivanje o Garanciji za mlade, uključujući pokazatelje izravnog praćenja, pokazatelje praćenja i ključne poruke koje se upotrebljavaju u multilateralnom nadzoru njegove provedbe,

– uzimajući u obzir pokazatelje Eurostata o nezaposlenosti mladih i mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih (NEET),

– uzimajući u obzir izvješća Komisije o praćenju i prikupljanju podataka o provedbi Garancije za mlade,

– uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2021/1057 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. lipnja 2021. o uspostavi Europskog socijalnog fonda plus (ESF+) i stavljanju izvan

[1] SL C 372, 4.11.2020., str. 1.
[2] SL C 120, 26.4.2013., str. 1.
[3] SL L 223, 22.6.2021., str. 14., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

snage Uredbe (EU) br. 1296/2013[4],

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća od 15. ožujka 2018. o europskom okviru za kvalitetna i učinkovita naukovanja[5],

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća od 10. ožujka 2014. o kvalitativnom okviru za pripravništvo[6],

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća od 24. studenoga 2020. o strukovnom obrazovanju i osposobljavanju (SOO) za održivu konkurentnost, socijalnu pravednost i otpornost[7],

– uzimajući u obzir Preporuku Vijeća od 20. prosinca 2012. o vrednovanju neformalnog i iskustvenog učenja[8],

– uzimajući u obzir tematsko izvješće Europskog revizorskog suda br. 3/2015 od 24. ožujka 2015. naslovljeno „Jamstvo za mlade EU-a: poduzeti su prvi koraci, no rizici u provedbi tek predstoje” i tematsko izvješće br. 5/2017 od 4. travnja 2017. naslovljeno „Nezaposlenost mladih – donose li politike EU-a promjene?”,

– uzimajući u obzir procjenu provedbe na europskoj razini naslovljenu „Provedba pojačane Garancije za mlade – Trendovi u državama članicama EU-a, učinak, financiranje sredstvima EU-a i upravljanje”, koju je 18. prosinca 2025. objavila Služba Europskog parlamenta za istraživanja,

– uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 8. listopada 2020. o Garanciji za mlade[9],

– uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,

– uzimajući u obzir mišljenje Odbora za kulturu i obrazovanje,

– uzimajući u obzir izvješće Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A10-0000/2026),

A. budući da je pojačana Garancija za mlade obveza koju su preuzele države članice kako bi svim osobama mlađima od 30 godina ponudile kvalitetna radna mjesta, nastavak školovanja, naukovanje ili pripravništvo u roku od četiri mjeseca nakon gubitka radnog mjesta ili prestanka obrazovanja.

B. budući da je teško utvrditi izravnu uzročno-posljedičnu vezu između provedbe pojačane Garancije za mlade i zabilježenih rezultata u pogledu smanjenja stope pripadnika skupine NEET te nezaposlenosti mladih;

Trendovi u provedbi Garancije za mlade

1. pozdravlja dobre rezultate tržišta rada u EU-u i povijesno niske stope nezaposlenosti; međutim, žali zbog toga što taj trend nema veći učinak na mlade, čija stopa nezaposlenosti

[4] SL L 231, 30.6.2021., str. 21., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] SL C 153, 2.5.2018., str. 1.
[6] SLC 88, 27.3.2014. str. 1.
[7] SL C 417, 2.12.2020., str. 1.
[8] SL C 398, 22.12.2012., str. 1.
[9] SL C 395, 29.9.2021., str. 101.

ostaje oko 15 %, što je i dalje gotovo tri puta više od stope nezaposlenosti opće populacije;

2. pozdravlja silazni trend stope mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih (NEET) u EU-u od uvođenja Garancije za mlade, koja je 2024. pala na 11,1 %; međutim, primjećuje razlike među državama članicama, pri čemu su neke već ostvarile cilj za 2030., a druge i dalje imaju alarmantno velik broj pripadnika skupine NEET;

3. naglašava da pokazatelji izravnog praćenja za Garanciju za mlade upućuju na znatne i trajne izazove u pokretanju i provedbi programa Garancije za mlade; posebno ističe da je 2024. više od polovine sudionika (54 %) ostalo u pripremnoj fazi dulje od četiri mjeseca te da su pozitivni i pravodobni izlasci iz pripremne faze činili manje od polovine slučajeva (45,1 %);

4. naglašava da u nekoliko država članica nema dovoljno podataka i da postoje metodološki nedostaci u pogledu pokazatelja za praćenje;

5. ističe da se određene mlade osobe nalaze u posebno osjetljivoj socijalnoj situaciji i da su izložene većem riziku od nezaposlenosti, kao i strukturnim preprekama u pristupu osposobljavanju i razvoju vještina;

6. naglašava da je integracija Inicijative za zapošljavanje mladih u fond ESF+ dovela do obveze dodjele 12,5 % sredstava iz ESF-a plus za mjere i reforme kojima se promiče zapošljavanje mladih, SOO te prijelaz iz škole na posao za države članice u kojima je stopa pripadnika skupine NEET iznad prosjeka EU-a; duboko žali zbog toga što to izdvajanje, nasljeđe Inicijative za zapošljavanje mladih, nije uključeno u prijedlog Komisije za višegodišnji financijski okvir (VFO) za razdoblje 2028. – 2034.;

Učinak pojačane Garancije za mlade

7. uviđa da je pojačana Garancija za mlade djelovala kao katalizator institucionalnih reformi i političkih inovacija diljem država članica te je potaknula promišljanje o reorganizaciji aktivnih politika tržišta rada za mlade;

8. naglašava da je učinak pojačane Garancije za mlade neujednačen među državama članicama u pogledu njezine provedbe i posebnih elemenata pojačanja;

9. žali zbog toga što je osviještenost o programima pojačane Garancije za mlade i dalje niska među mladima i, u određenoj mjeri, među tijelima, osim onih koja su izravno odgovorna za programe ili pitanja zapošljavanja;

10. napominje da je informiranje javnosti i dalje jedna od glavnih prepreka provedbi pojačane Garancije za mlade; žali zbog toga što su mjere uglavnom pasivne i temelje se samo na pripadnicima skupine NEET koji su registrirani u javnim službama za zapošljavanje;

11. izražava zabrinutost zbog jednakosti programa pojačane Garancije za mlade u pogledu njihove sposobnosti da dopru do ranjivih i neaktivnih skupina, posebno u udaljenim područjima, kao što su romske zajednice;

12. zabrinut je zbog uočenog trenda prelaska s personaliziranih na opće usluge u okviru

programa pojačane Garancije za mlade;

13. napominje da je, unatoč naglasku na usklađivanju kriterija kvalitete s okvirima EU-a, od uvođenja pojačane Garancije za mlade došlo do vrlo ograničenog stvarnog poboljšanja kvalitete ponuda;

14. smatra da pojačana Garancija za mlade nije u potpunosti ostvarila svoje ciljeve i da ju je potrebno dodatno poboljšati kako bi se premostio jaz između ambicije tog instrumenta i njegove praktične provedbe;

Preporuke

15. poziva države članice da ostvare ciljana poboljšanja posebnih administrativnih kapaciteta javnih službi za zapošljavanje i drugih nacionalnih tijela odgovornih za provedbu pojačane Garancije za mlade;

16. poziva Komisiju i države članice da pruže sveobuhvatnu potporu za uklanjanje složenih prepreka s kojima se suočavaju pripadnici skupine NEET kako bi se riješili temeljni uzroci socijalne isključenosti prije rješavanja njihove situacije u pogledu zapošljavanja;

17. naglašava da je suradnički pristup ključan za osiguravanje uspješne provedbe pojačane Garancije za mlade; poziva države članice da ojačaju suradnju između ministarstava, javnih službi za zapošljavanje, socijalnih partnera, aktera na tržištu rada, nacionalnih vijeća mladih i civilnog društva na središnjoj i lokalnoj razini kako bi se osiguralo da svi rade u okviru integrirane mreže usluga za pripadnike skupine NEET;

18. poziva Komisiju i države članice da u programe pojačane Garancije za mlade uključe skup preventivnih mjera usmjerenih na rano napuštanje školovanja kako bi se izbjegli kasniji učinci na živote mladih;

19. poziva države članice da ojačaju svoju ponudu SOO-a i moderniziraju svoje sustave cjeloživotnog učenja, posebno istraživanjem mogućnosti za pojedinačne račune za osposobljavanje ili fondove za osposobljavanje u skladu s nacionalnim modelima;

20. poziva na veću sinergiju između Garancije za mlade i Europskog jamstva za djecu, i na razini EU-a i na nacionalnoj razini, posebno kako bi se pružila kontinuirana potpora djeci kojoj je potrebna pomoć, od dobi od 15 do 18 godina i kada postanu mlade odrasle osobe; naglašava da cilj tog integriranog pristupa mora biti sprečavanje fenomena naglog prekida potpore u sustavu skrbi (engl. *care cliff*);

21. poziva države članice da ojačaju mjere informiranja usmjerene na ranjive pripadnike skupine NEET na nacionalnoj i lokalnoj razini te da aktivaciju te skupine učine glavnim prioritetom u njihovoj provedbi pojačane Garancije za mlade;

22. poziva države članice da u skladu s Preporukom Vijeća iz 2012. ojačaju svoje sustave vrednovanju neformalnog i informalnog učenja; potiče prilagodbu tih sustava kako bi se doprlo do ranjivih pripadnika skupine NEET jačanjem kapaciteta onih koji su odgovorni za vrednovanje ili ponudom posebnih aranžmana, uz istodobno osiguravanje kvalitete tih postupaka;

23. poziva države članice da ponovno uspostave ravnotežu između ponuda pruženih u okviru programa pojačane Garancije za mlade i razvoja vještina smanjenjem ovisnosti o zapošljavanju i subvencioniranim radnim mjestima kao standardnoj mjeri;

24. preporučuje stvaranje petog područja za programe pojačane Garancije za mlade, s naglaskom na mogućnostima volontiranja; ističe da volontiranje ima potencijal za poboljšanje vještina i zapošljivosti pripadnika skupine NEET te za fleksibilnije uključivanje ranjivih mladih osoba;

25. poziva Komisiju da pokrene otvorenu metodu koordinacije kvalitete ponuda pojačane Garancije za mlade;

26. poziva Komisiju i države članice da dodijele odgovarajuća sredstva za pojačanu Garanciju za mlade u sljedećem VFO-u, posebno zadržavanjem namjenskih sredstava EU-a;

27. potiče države članice da znatno ojačaju svoje sustave za praćenje provedbe pojačane Garancije za mlade u pogledu kvalitete i potpunosti prikupljenih podataka;

28. napominje da su rezultati provedbe pojačane Garancije za mlade neujednačeni i da su utvrđeni izazovi i dalje relevantni; poziva Komisiju da donese odluke u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom usmjerenim na države članice u kojima su stope nezaposlenosti mladih i pripadnika skupine NEET više od prosjeka EU-a;

°

° °

29. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.

PRILOG: PRIJAVA PRIMLJENIH INFORMACIJA

U skladu s člankom 8. Priloga I. Poslovniku, izvjestitelj izjavljuje da je u svoje izvješće uključio informacije o pitanjima koja se odnose na temu dosjea koje je, za potrebe pripreme nacrta izvješća, primio od sljedećih predstavnika interesnih skupina obuhvaćenih područjem primjene Međuinstitucijskog sporazuma o obveznom registru transparentnosti[10] ili sljedećih predstavnika javnih tijela trećih zemalja, uključujući njihove diplomatske misije i veleposlanstva:

1. Predstavnici interesnih skupina obuhvaćeni područjem primjene Međuinstitucijskog sporazuma o obveznom registru transparentnosti
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

Navedeni popis sastavljen je pod isključivom odgovornošću izvjestitelja.

Ako su fizičke osobe na popisu navedene imenom, funkcijom ili imenom i funkcijom, izvjestitelj izjavljuje da je tim fizičkim osobama dostavio Obavijest Europskog parlamenta o zaštiti podataka br. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), u kojoj se navode uvjeti za obradu njihovih osobnih podataka i prava povezana s tom obradom.

[10] Međuinstitucijski sporazum od 20. svibnja 2021. Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije o obveznom registru transparentnosti (SL L 207, 11.6.2021., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).